

Shrnutí

Tato práce je teoretickou studií některých aspektů ukazující spojitost mezi imigrací a sociálním zabezpečením. Práce se skládá ze dvou částí. První část (Part I) má dvě kapitoly a obě pojednávají o otevřené ekonomice. Třetí kapitola tvoří druhou část (Part II) studie, tato část se zabývá uzavřenou ekonomikou.

První kapitola první části, nazvaná "Immigration Control and Intergenerational Conflict" ("Imigrační kontrola a mezigenerační konflikt", CERGE-EI Working Paper 453) se soustřeďuje na mezigenerační konflikty vzniklé v hostitelské ekonomice, které jsou způsobeny selektivně-restriktivními imigračními podmínkami. Tato kapitola ukazuje, že generace, určující podmínky imigrace, dává přednost selektivní imigraci (např. povoluje imigraci pouze vysoce kvalifikovaným migrantům), ovšem plnění poměrně benevolentních podmínek způsobuje úbytek blahobytu budoucí generace obyvatelstva hostitelské země. A platí to i naopak, jelikož u méně kvalifikovaných imigrantů je nižší kvalifikace vyvážena vyšší plodností. Tudíž neselektivní politika imigrace, která nepřináší blahobyt generaci současné, zaručuje lepší životní podmínky generacím budoucím.

Druhá kapitola první části, nazvaná "Can Social Security Survive a Non-Selective Immigration?" ("Je možné i při neselektivní imigraci zachovat sociální zabezpečení?"), rozvíjí koncept předchozí kapitoly a ukazuje, že generace určující pravidla imigrace může upřednostnit přerozdělení budoucích výnosů plynoucích z neselektivní imigrace ve vlastní prospěch, bez ohledu na současné zdroje sociálního zabezpečení. V podstatě tato kapitola přináší novou odpověď na starou otázku ohledně nejlepší politiky. Nicméně v protikladu s obvyklými tvrzeními o přerozdělování bohatství směrem k migrantům, tato kapitola přináší výsledek z prostředí, kde redistribuce uvnitř současné generace není možná, přičemž je povolena pouze redistribuce mezigenerační.

Kapitola 3 (v části II) nazvaná “The Migration Challenge for PAYG” (“Migrační výzva pro systém PAYG” (v právě vycházejícím čísle časopisu “The Journal of Population Economics”), ukazuje, že zvýšená migrace, obvykle navrhovaná jako nástroj udržení sociálního zabezpečení ve společnosti se stárnoucí populací, může ale ve skutečnosti vést ke snížení důchodových dávek v post-migrační ekonomice. Je to způsobené zejména “naředěním” kapitálu způsobené přílivem méně kvalifikovaných migrantů. Výsledky nicméně výrazně závisí na Bismarkově faktoru – míra aktuální spravedlnosti v systému sociálního zabezpečení: pokud zde nebude mezigenerační redistribuce, stejně jako bylo zmíněno v předchozí kapitole, post-migrační důchody se zvýší.